

Antanas Poška

Palestinoje

Neaišku buvo, iš kur tos žydų kolonijos, apie kurias mums tiek daug pripasakojo. Girdėjome, kad kadaise čia buvo įsikūręs ir vienas iš Lietuvos atvykęs maldininkas, bet pagromo metu jį arabai nugalabijo, kaip netikintį.

– Klausyk, kažkas lietuviškai dainuoja, – nustebo Matas.

– Gal galva perkaito? Reikia įsitaisyti ir mums tropiškus šalmus, – pašiečiau.

Bet, privažiavę arčiau, išgirdome, kad tikrai Maironio „Lietuva brangi“ traukiama. Pasukam prie dainuojančių ir girdim, kalba žydiškai. Vienas puola prie mūsų ir klausia, ar mes ne iš Lietuvos, kad lietuvišką vėliavėlę pasikabinę. Iš nustebimo mes žiūrime ir nedrįstame tikėti savo ausimis ir akimis.

– Tai gal iš Lietuvos atvažiavot, – pakartoja.

– Aha, tai tie patys, apie kuriuos mūsų laikraščiai rašė, kad aplink pasaulį keliauja motociklu.

– Tie patys, iš Kauno, sveiki, vyrai.

– O jūs, kaip čia atsiradote?

– Mes iš Lietuvos. Aš iš Šeduvos, o jis dar tik neseniai iš Kauno. Prašom, prašom, į mūsų Tèl Avi`vą. Čia daug žydų iš Lietuvos. Ir yra Lietuvos konsulas Tèl Avi`ve.

Pasipylė klausimai, kaip ten gyvenimas Kaune, ar žydus ima į kariuomenę. Kodėl visi žydai, kurie žadėjo, į Erez Izrael neišvažiuoja?

Ir taip mes atsidūrėme „Lita“ (tai yra „Lietuva“ valgykloje, restorane Tèl Avi`ve). Susirado kelios dešimtys Lietuvos žydų, kurie mus klausinėjo apie Lietuvą ir apie pasilikusius žydėlius, ir apie savo draugus ir pažįstamus.